

بیان نحوست ماه صفر و راه رفع آن / اشعار حضرت زهرا(س) در رحلت رسول الله(ص)

در مورد ماه صفر آمده است؛ آگاه باش که این ماه معروف به نحوست و بد یمنی است و برای رفع نحوست و بد یمنی چیزی بهتر از صدقه دادن و خواندن دعاها و استعاذات وارده نیست.

در مورد ماه صفر آمده است؛ آگاه باش که این ماه معروف به نحوست و بد یمنی است و برای رفع نحوست و بد یمنی چیزی بهتر از صدقه دادن و خواندن دعاها و استعاذات وارده نیست.

به گزارش خبرگزاری مهر، امروز روز اول ماه صفر است. در مورد این ماه آمده است؛ آگاه باش که این ماه معروف به نحوست و بد یمنی است و برای رفع نحوست و بد یمنی چیزی بهتر از صدقه دادن و خواندن دعاها و استعاذات وارده نیست و اگر کسی بخواهد از بلاهای نازله این ماه محفوظ بماند، چنان که محدث فیض و غیر او فرموده اند، هر روز 10 مرتبه بخواند: یا شَدِيدَ الْقُوَى و یا شَدِيدَ الْمَحَالِ یا عَزِيزُ یا عَزِيزُ یا عَزِيزُ ذَلَّتْ بِعَظَمَتِكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ فَاكْفِنِي شَرَّ خَلْقِكَ یا مُحْسِنُ یا مُجْمِلُ یا مُنْعِمُ یا مُقْضِلُ یا لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَ نَجِّنَاهُ مِنَ الْعَمِّ وَ كَذَلِكَ تُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ: ای سخت نیرو و سخت کیفر، ای عزیز، ای عزیز، ای عزیز، همه آفریدگانت در برابر عظمت خوار گشته، مرا از شهر آفریدگانت کفایت کن، ای نیکوکار، ای زیباکار، ای نعمت بخش، ای افزون کن، ای که معبودی جز تو نیست، منزه تو، من از ستمکارانم، پس دعایش را مستجاب کردیم و او را [اشاره به رهایی حضرت یونس از دل ماهی] از اندوه نجات دادیم و اینچنین مؤمنان را نجات می دهیم. درود خدا بر محمد و خاندان پاک و پاکیزه اش.

سید ابن طاووس برای هلال این ماه دعایی روایت کرده است:

روز اوّل: در سال سی و هفتم جنگ صفین در گرفت و در این روز در سال شصت و یکم به قولی سر مبارک حضرت سیدالشهدا(علیه السلام) را وارد دمشق کردند و بنی امیه آن روز را عید قرار دادند و آن روزی است که در آن غصه ها تازه می شود.

کانت ماتم بالعراق تعدها أموية بالشام من أعيادها

در عراق ماتمهایی بود که آن را بحساب آوردند بنی امیه در شام از عیدهای خود

و در این روز و به قولی در روز سوم، در سال صدویست و یک زید بن علی شهید شد.

روز سوم: سید ابن طاووس از کتابهای اصحاب ما امامیه نقل کرده است که در این روز خواندن دو رکعت نماز مستحب است که در رکعت اول سوره های حمد و انا فتحنا و در رکعت دوم سوره های حمد و توحید خوانده و پس از سلام صد مرتبه صلوات و صد مرتبه اللهم العن ال ابی سفیان و صد مرتبه استغفار بگوید، آنگاه حاجت خود را بخواهد. روز هفتم به قول شهید و کفعمی و دیگران و از طرفی به قول شیخ کلینی و شیخ طوسی.

در روز بیست و هشتم در سال پنجاهم شهادت حضرت مجتبی علیه السلام واقع شد. [و در این روز در سال 128 ولادت حضرت موسی بن جعفر(ع) در «ابوا» (منزلی بین مکه و مدینه) اتفاق افتاد. از شیخ حسین انصاری]

روز بیستم: روز اربعین و به قول شیخ مفید و شیخ طوسی روز بازگشت خانواده حضرت حسین(علیه السلام) از شام به مدینه و روز ورود جابر بن عبد الله انصاری به کربلا برای زیارت امام حسین(علیه السلام) است و جابر نخستین زائر آن حضرت پس از شهادت ایشان است و زیارت حضرت سیدالشهدا(علیه السلام) در این روز مستحب است.

از حضرت عسگری(علیه السلام) روایت شده: نشانه های مؤمن پنج چیز است: بجا آوردن پنجاه و یک رکعت نمازهای واجب و نافله در شب و روز، زیارت اربعین، انگشتر به دست راست نمودن و در سجده جبین را بر خاک گذاشتن و بلند گفتن «بسم الله الرحمن الرحيم». شیخ در کتاب «تهذیب» و «مصباح» زیارت خاص این روز را از امام صادق(علیه السلام) نقل کرده که در مفاتیح موجود است.

روز بیست و هشتم: سال یازدهم روز وفات حضرت خاتم انبیاء(ص) است و روز وفات به اتفاق همه علما روز دوشنبه بوده و هنگام وفات شصت و سه سال داشتند. غسل و حنوطش را امیرالمؤمنین عهده دار بود و پس از غسل و کفن بر بدن مطهرش نماز گذارد، آنگاه اصحاب دسته دسته و بدون امام بر آن حضرت نماز خواندند، سپس امیرمؤمنان(ع) آن حضرت را در حجره طاهره، در همان نقطه ای که از دنیا رفته بود دفن کرد. از انس بن مالک روایت شده زمانی که از دفن پیامبر فارغ شدیم، حضرت فاطمه(س) به سوی من آمد و گفت: چگونه جان و روان شما همراهی کرد بر چهره پیامبر خدا خاک فرو ریزید، سپس گریست و فرمود:

يَا أَبَتَاهُ أَجَابَ رَبًّا دَعَاهُ يَا أَبَتَاهُ مِنْ رَبِّهِ مَا أُدْنَاهُ

پدرم، پروردگارت را که تو را فرا خواند پاسخ دادی پدرم، چقدر به پروردگارت نزدیکی

چه زیبا سروده شده:

ای دو جهان زیر زمین از چهای خاک نه ای خاک نشین از چهای

به روایت معتبر، آن بانوی بانوان، مشتی از خاک پاک آن مرقد مطهر را بر گرفت و بر دیدگان نهاد و فرمود:

مَا دَا عَلَى الْمُشْتَمِّ ثَرَّةُ أَحْمَدَ أَنْ لَا يَشْتَمَ مَدَى الزَّمَانِ غَوَالِيَا
 بر بوینده خاک احمد چیست؟ اینکه تا پابان زمان عطرها را نبوید
 صَبَّتْ عَلَيَّ مَصَائِبُ لَوْ أَتَاهَا صَبَّتْ عَلَى الْأَيَّامِ صِرْنَ لَيَالِيَا
 بر من مصائبی فرود آمد که اگر آنها بر روزها آمده بود شب می‌شدند
 شیخ یوسف شامی در کتاب «درّ العظیم» نقل کرده است که فاطمه زهرا(ع) این اشعار را در مرثیه پدر فرمود:

قُلْ لِلْمُعَيَّبِ تَحْتَ أَطْبَاقِ الثَّرَى إِنْ كُنْتَ تَسْمَعُ صَرْخَتِي وَ نِدَائِيَا
 به آن‌که در زیر توده‌های خاک پنهان شده بگو اگر فریاد و صدای مرا می‌شنیدی
 صَبَّتْ عَلَيَّ مَصَائِبُ لَوْ أَتَاهَا صَبَّتْ عَلَى الْأَيَّامِ صِرْنَ لَيَالِيَا
 بر من مصائبی فرو ریخت که اگر آنها بر روزها فرو ریخته بود شب می‌شدند
 قَدْ كُنْتُ ذَاتَ حِمَى يَظِلُّ مُحَمَّدٌ لَا أَحْشَ مِنْ ضَيْمٍ وَ كَانَ حِمَى لِيَا
 همانا من در سایه محمد حمایتی داشتم که از ستم نمی‌ترسیدم و او جورکش من بود
 فَالْيَوْمَ أَحْضَعُ لِلدَّلِيلِ وَ أَتَقِي ضَيْمِي وَ أَدْفَعُ ظَالِمِي بِرَدَائِيَا
 اما امروز برای شخص پست تواضع کنم و از ستم بر خود می‌پرهیزم و ستمگرم را با جامه‌ام دفع کنم
 فَإِذَا بَكَتْ قَمْرِيَّةٌ فِي لَيْلِهَا شَجْنَا عَلَى غُصْنٍ بَكَيتُ صَبَاحِيَا
 اگر قمری به شبانگاهش گریه کند من در روز از غصه بر شاخساری بگریم
 فَلَأَجْعَلَنَّ الْحُزْنَ بَعْدَكَ مُؤْنِسِي وَ لَأَجْعَلَنَّ الدَّمْعَ فَيْكَ وَ شَاحِيَا
 اندوه را پس از تو مونس قرار می‌دهم و دانه‌های اشک را در حجر تو گرد نبندم

روز آخر ماه: سال دویست و سه به قول شیخ طبرسی و ابن اثیر، شهادت حضرت رضا(علیه السلام) به سبب انگور زهرآلود واقع شد. در آن وقت سن مبارکش پنجاه و پنج سال بود و قبر شریفش در خانه حمید بن قحطبه در قریه سناباد در سرزمین طوس قرار گرفت.